

PERIÒDICH IMPARCIAL, REGIONALISTA,
de Literatura, Art, Montepios, Varietats,
Noticias y Anuncis

Direcció: MUNTANER, 106, 4.ª - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

PREU DE SUSCRIPCIÓ: una pesseta TRIMESTRE.—UN NÚMERO SOL, 10 cèntims.—ATRASSAT, 15.

Avuy publiquem en lo folletí vuyt planas (de la 17 à la 24) de la comedia catalana de D. Manel Montaner, titulada

LA TABERNA DE 'N PI, BON OLI Y BON VI

¿Quare causa?

La funció organissada á favor de 'l Montepio Catalá, ja s' ha celebrat.

Lo producte líquit de la mateixa en favor de la germandat, no ha existit.

L' acte benéfich que 's proposaba realisar aqueste Direcció, ha resultat estéril.

¿Per quina causa?

Tenim un deber de parlar d' aquest particular.

L' organisació va ferse anant ab peus de plom.

Temps ha qu' existia 'l desitj de disposar l' espectacle.

Pero combinarlo sense probabilitats de resultat material per la germandat, era inútil.

Resultaba treball perdut y temps malgastat.

Fer lo ab la probabilitat de perdre-hi qui l' organisés, hauria estat una ridiculesa.

A fi de salvar tals inconvenients va buscarse la oportunitat.

Per fer una cosa útil y beneficiosa precisaban elements.

No bastaba tenir teatro.

No era prou contar ab companyia.

Ni escullir un bon drama.

Ni buscar dia apropiat.

Ni tenir la certesa de que alguns associats anirían á l' espectacle.

S' havia de poguer tenir una esperansa fundada de assegurar lo resultat.

Per obtenirlo no 's podia anar á un local que tingués un gran gasto imprescindible.

Era precis prevenir la pérdua originada per qualsevol contratemps de forsa major.

Com s' havia de prevéurer no exposarse l' organisador á veure's obligat á importants sacrificis pecuniaris.

Perque en aquet cas mes hauria valgut donar á 'l Montepio Catalá l' import d' aquestos sacrificis y deixarse de funcions y mals de cap.

L' objecte era mes noble, perque 's desitjaba fer un acte benéfich en forma colectiva y propagant á 'l mateix temps la idea de 'l mutualisme entre las classes á qui ha de favorir.

L' acte entraba de plé en la missió de nostre periòdich.

Era artístich, referintse á una funció de teatro.

Perteneixia á la mutualitat, puig se tractaba de assumpto de germandats.

No 's tractaba de un donatiu particular.

S' anaba mes enllá.

Lo donatiu material ja l' havia entregat la Direcció d' aquest periòdich, com está expressat en los estats de comptes.

Pero 's volia fer mes en be de la germandat.

Per tal motiu va bellugarse y á 'l combinar la funció li va acudir dedicarla.

Pero no á algú que á l' acceptar la dedicatoria hagués de perjudicarse.

Ja hem dit que 's volia fer un acte colectiu.

Així es que 's va pensar en anar á una colectivitat.

Y 's volia que ab preferencia sigués artística y teatral.

Pensá, per consegüent, en dirigirse á alguna societat recreativa, que li agradés fer tan gran distinció.

Entre las mes celebradas de nostra ciutat hi ha la Societat Claris.

A ella vam procurar exposar ab senzillés y franquesa la nostra idea.

Y acompanyats per un amich, vam presentar-nos a la Junta Directiva, que, enterada de 'l noble impuls que 'ns animaba, va farnos la honra de dignarse acceptar la dedicatoria, mostrantse disposada a portar concurrència a 'l teatro ahont se celebrés la funció.

En son dia se li va enviar ofici y programa, posant a disposició de la Junta, en primer terme un palco, y desde luego totas las localitats y entradas que vulgués utilitzar.

Per evitar compromisos, la funció va disposarse sense safata.

No habrá bandeja—deya 'l programa.

Lo President de la germandat, en nom de la Junta de Govern va enviar a 'l de la Societat Claris una atenta comunicació d'agrahiment.

Además, per cumplir com era de 'l cas, va visitar, junt ab nostre Director y ab caràcter oficial, a 'l Sr. Bunich, president de la Societat Claris, per demostrarli la satisfacció ab que era vist l'interés que tan numerosa societat estava disposada a pèndrer en favor de una obra tan bonica y humanitaria.

Y a fi de que no 'ls faltessin localitats, ne va deixar algunas pera que 'ls socis poguessin utilitzarlas.

Tot feya prevèurer un bon éxit.

L'autor de una obreta que s'estrenaba, va color regular número de butacas, si be no tantas com a no surtir una novetat impensada n'hi hauria utilitzat.

Alguns socis de 'l Montepío van pendre'n també.

La funció semblaba oferir bon aspecte.

En aixó, la Junta de la Claris va dir que hi aniria *ab caràcter particular* y va tornar lo palco.

Lo Director va ferli present que aixó era incorrecte y destruhiria l'acort d'haver acceptat la dedicatoria, tornantli 'l palco per la Junta que se 'l va quedar.

La funció estava ja anunciada.

Lo compromís ab la empresa de 'l teatro era contret.

Lo deber moral (y també 'l material d'assitirhi per part de la Junta de la Claris) existia.

Pero vingué 'l dia 18 de Mars.

L'espectacle va ferse ab regular concurrència.

De la Societat Claris, que un cop acceptada la dedicatoria, havia de ser l'element mes gran per' que hi hagués molts espectadors (no hi va anar ningú, ni un sol membre de la Junta!

Lo palco que aquésta tenia estigué desocupat.

Ni 'l van tornar, ni va sèr enviat l'import.

Quare causa?

No la sabem.

No se 'ns ha dit.

Si la funció hagués produhit algún sobrant per' donarlo a 'l Montepío Catalá, callariam.

Haventhi hagut déficit, com n'hi va haver, no podem callar, ni debem.

La Junta de la germandat y 'ls associats que havian d'esperar alguna cantitat de l'espectacle, tenen dret a las anteriors explicacions, que són las nostras.

Las donem ab fonda pena; pero en cumpliment de un deber.

¿Donará las sèvas la Junta de la Societat Claris?

Així ho desitjem y pe'l sèu prestigi creyem que las donará.

Per' ferho pòt disposar de nostras planas.

Així podrá saberse una causá ara ignorada.

P. DE R.

Revista teatral

Poquíssimas novedades presentan las compañías, degut sens dupte, a que la temporada está en sas pos-trimerias.

***

Liceo y Principal, tancats: **Eldorado** en las obras que ha estrenat no ha estat de sort. Han durat poch en lo cartell. Per tirar y arribar a 'l final, ha ressucitat la obra de sensació, en tres actes y onze quadros, titulat: *La cara de Dios*, en la que hi recullán abundancia d'aplausos la senyora Gurina y 'l senyor Gil.

***

A **Novedats**, lo gran Zacconi treballa en vá per' atraurer a 'l públich que en sa vida íntima fa alardes de refinat temperament artístich, quant en la práctica se presenta 'l més indiferent pe'l goig elevat, sublime de 'l verdader art.

¿Cóm si de Zacconis se'n trobessin a cada cantonada! Déu los hi tingui en compte.

***

Lo **Tivoli** 's defensa y veu son treball recompensat. L'*Africana*, *Aida*, *Gioconda*, *Ugonotti* y altrás, han passat pe'l cartell donant plens a vessar.

Los artistas, de recomanable mérit, se fan aplaudir de debó.

Lo mestre Vehils dirijint l'orquestra 's fá digne de 'l apreç de 'l públich.

Acaba aviat també la temporada.

De 'ls demés teatros no'n parlem porque... 'ns falta temps per' anarhi.—F.

No n'hi ha per' tant.

III (*)

Quant fa prop de tres anys lo Sr. Dato, allavors Ministre de la Governació, va venir a Catalunya, ab quatre paraulas va enfonar las Bases de Manresa en lo mateix saló de la Casa Consistorial ahont havian nascut vuyt anys enrera.

La Unió catalanista, engendradora d'aquellas Bases, se á recordat d'aixó y, ella ha preparat lo meeting de 'l Tivoli ab lo pretext de protestar de suposadas ofensas fetas avuy a Catalunya pe'l mateix Sr. Dato, qui, 'sent Ministre de Gracia y Justicia, ha usat de 'l dret que té per la llei, en virtut de 'l qual ha fet ampliacions y reformas en lo reglament de 'l Notariat.

La Unió catalanista ha lograt donar importancia a 'l meeting posantlo en escena ab tot l'aparato corresponent, y á aquet fi va procurar que hi assitissen las associacions sèvas y va convidarhi a totas las entitats que tenen mes ó menos forsa en la opinió.

A 'l meeting hi van acudir los que están descontents per la derrota sufrida en las darreras eleccions, y no hi van faltar aquells elements que per convenir a 'ls sèus

(*) Veji's lo número 502 de LO TEATRO CATALA.

partits, volen enderrocar no á 'l Govern, sino també lo que está per sobre de 'ls Governes.

La ocasió era propícia per assegurar la entrada; 'l assumpte 's prestaba á que 'ls oradors tinguessin aplausos encara que no tinguessin rahò.

Y que no tenian rahò respecte á sèr atacat lo dret foral, se van encarregar de demostraho ells mateixos; perque si be en tots los discursos pronunciats diumenje en l' escena de 'l teatro de 'l Tivoli, s' hi van notar molts conceptes rimbunbants y patrioters junt ab grans alardos d' amor á la nostra terra y molts atachs violents y plens de vancuria contra 'l Ministre, en cap d' ells s' hi va destacar ni un sol pensament, ni una sola consideració ben fonamentada per fer resultar aquella ofensa que 's vól fer véurer que 'l Real Decret enclou contra las institucions forals catalanas; aixó és, contra 'l dret civil peculiar que se 'ns conserva pe 'l Códich de 1888 y per altras disposicions y lleys, á ell anteriors, no derogadas.

Lo president de la Unió, Sr. Roca, va dir que aquesta creya que 'l decret reformant lo Notariat és atentatori á la dignitat de Catalunya; 'l representant de «Catalunya federal» indicá qu'era injust y anti-democrátich; en Giralt Verdager, de la «Lliga regionalista», va dir qu'és una obra horrorosa feta en bé personal de 'ls notaris y no en bé de 'l país, afeint sense probaho que ve á clavar la darrera punyalada al Dret Catalá, no mes per dirho com á efecte: en Trinitat Monegal va suposar—puig no ho fonamenta—que aqueix decret atenta á la llengua, á 'l Dret y á las costums patrias, y va acabar fent constar que ve á matar la institució notarial: lo carlista Fortuny digué verdaderas extranyesas y grans inexactituds á 'l sostenir que 's tracta, no de castellanisar, sino d' extranjinia Catalunya y citant l' art. 12 de 'l decret per ferli dí á 'l revés de lo que diu: en Laporta s' aprofitá de l' acte per mirar de portar l' aygua á 'l seu molí que 'l tè á 'l camp de la República; en Manel Falguera las emprengué pe'l cantó sentimental y melodramátich, recitant versos de 'n Guimerá per fer mes efecte y conquistarse aplaudiments, y 'l Sr. Pla y Daniel, sense pararse en barras, no content ab enumerar los drets que se 'ns han pres durant los sigles, ofeji que la reforma feta pe'l Real Decret de referencia és un atentat mes gros que tots los altres, afirmit que son 'autor ha infrinjit nada menos que tres lleys.

Un de 'ls arguments mes usat en los discursos, va sèr assegurar que ab la reforma á Catalunya hi haurá una invasió de notaris castellans.

Lo meeting va estar animat los aplausos no paraban may y aixordaban sempre, 'sent de planyer que en una reunió en que hi havia concurrencia instruída é intelectual, dominés un esperit inconscient d' atracció envers los que desde 'l palco escénich exaltaban l' auditori tal com los actors de poch mérit y de teatros secundaris logran entusiasmá á públics de poca cultura que va á 'l teatro á véurer dramons.

Los oradors de meeting ja hi contan ab la simpatía de qui 'ls escolta: per'xó 'ls és fácil veure's aplaudits: allí no hi ha controversia y 's poden desfigurar los fets devant de concurrents á qui si adula abusant casi sempre de dominarhi falta de coneixements. Pero á 'l meeting de 'l Tivoli hi va anar públich distingit, y per aquesta rahó 'ns estranya que 'l Sr. Fortuny digués per exemple lo següent: «Se tracta de castellanisarnos: millor dí, d' extranjesisarnos: no ho dich jo: ho diu en Dato mateix quant, á 'l parlar de la llengua espanyola, se refereix sols á la castellana. ¿Acás no és espanyola la catalana? Es dir; ségons en Dato, 'l catalá és extranjer. En l' art. 12 de 'l Decret se fa constar que las escripturas sols se farán en **llengua castellana** y que 'l notari tè de coneixer las altras llenguas extranjerass.

Aixó que va dir 'l insigne orador, és una barbaritat estúpida, una inexactitud garrafal, que si dientla de bona fe donaria patent de ignorant á qui la diu, pronunciantla devant de personas intel·ligents demostra excessiva osadía ó inconmensurable mala fe que implica falta de vritat.

La causa catalana és gran y 'ls que la defensem hem d' anar sempre ab la vritat. Per aixó ara, á 'l criticar la hipócrita causa motivadora del meeting de que parlem, ho fem, no per molestar á 'ls iniciadors de l' acte, sino per dóldre'ns de la poca franquesa á 'l disposarlo y per defensar la vritat, que, com diu lo Sr. Eguilaz en una de sas millors obras,

*aquí y en todas ocasiones
la verdad es una Clemencia.*

Per restablirla copiarem aquí l' art. 12 citat, que diu aixís:

Art. 12. Cuando un Notario declare conocer un idioma extranjero, será válida la traducción que verifique de los documentos que, escritos en él, inserte en las escripturas ó incorpore á su protocolo.

Asimismo será válida la traducción verbal que haga á los otorgantes extranjeros, de documentos que redacte en idioma español.

Veji 'l Sr. Fortuny y tots los que 'l escoltaban y aplaudían, si aquí 's fa us de las paraulas *llengua castellana* y si las traduccions á que 's refereix l' article són aplicables á las escripturas que fassin los catalans. Obrin bé 'ls ulls y las potencias y comprendrán que 's tracta no mes de documents escrits en llengua extranjera y de traduhir lo que diguin otorgants extrangers y per lo tant nascuts fora d' Espanya; may de 'ls catalans, que tots han nascut en territori espanyol.

Aqueixa, és la vritat, y no las falornias sostingudas per D. Mariano Fortuny.

Y què ha de dirse de 'l Sr. Plá y Daniel quant sostingué que 'l Ministre ha conculcat tres lleys diferents, entre ellas la Constitució y la de 'l Notariat? Senzillament, que va aduhir motius capciosos. Perque si la Constitució diu que las lleys las farán las Corts y 'l Rey, 'l senyor Dato ab la reforma no ha fet cap llei, limitantse á ampliar y modificar un reglament orgánich dictat per un ministre anterior; procurant millorar 'l importantíssim ram de 'l Notariat y corretjir deficiencias demostradas per la práctica per' que may falti notari en cap comarca mentres s' anuncian y fan los actes legals pera cubrir ciertas vacants. Los gobernants són ministres de tot Espanya y no solament de Catalunya: la disposició darrerament decretada per en Dato respecte á assumptos notariales, s' aplicará en todas las regions, tant de dret comú com de dret foral. Si ataqués—com aquí 's pregoná,—las lleislacions que reconeixen drets á Aragó, á Navarra, á Viscaya, á las Balears, á Catalunya etc., hauria aixecat clams y protestas en todas, y no sols en Catalunya.

Lo tant cacarejat decret, ¿disposa potser que 'ls territoris en que subsisteixi dret foral no conservaria en tota sa integritat son actual régimen, tal com consent lo Códich civil vigent? No. ¿Mana que á Catalunya 'ls notaris, en la redacció de escripturas deixan de exténdrerlas en armonia en los Usatjes y Constitucions de nostra terra; que no las inspirin en lo Dret canónich ó en lo civil romá; que no autorisin testaments, capituls matrimoniales, escripturas de censos y altras, en consonancia ab las Pragmáticas, Concordias y demás disposicions que constitueixen lo dret catalá? Tampoch.

¿Prevé tal vegada que 'ls catalans no podrán aspirar á notarias de Catalunya, ó que las personas que en tota pretenguin no haurán de haver cursat los estudis y cumplier los demás requisits que previngan las lleys, entre 'ls quals hi ha 'l coneixement de 'l dret civil espanyol, comú y foral? ¿Deroga directa ó indirectament la disposició reglamentaria de l' art. 4.^{rt} per la que está manat que en districtes en que vulgarment se parlin dialectes (*) particulars, los aspirants á notarias acreditarán que 'ls comprenen bastantment? De cap manera.

No ataca, donchs, cap dret foral.

Ve'us aquí perque nosaltres, convenuts de que la causa regionalista s' ha de sostenir sempre ab la vritat y ab actes serios y propis de 'l carácter catalá en lloch de ferho inspirantlos en móvils d' egoísmes y en esperit de venjansa; nosaltres que, sense donarnos llustre, sentim fa prop de cinquanta anys ardent amor per nostra terra y tota la patria espanyola; que no hem de menester criteri d' altres per formar concepte propi en las qüestions, y que obrem á impuls de imparcialitat prou gran per donar la rahó á qui la tè, hem volgut manifestar—perque és aixís—que tant la inquinia suscitada contra la reforma orgánica de 'l Notariat com lo meeting de 'l darrer diumenje, són resultancia de la passió de uns, de 'l desitj de despit de una corporació orgullosa, creguda de ser ella la encarnació de 'l catalanisme, de 'l desengany suferit per altres en assumptos electorals, y de la fatuitat de 'ls que, envanits per una victòria obtinguda, anhelan, dientse fills de 'l progrés y la democracia, retrocedir fins á l' any 1873 de funesta recordansa.

U. C. B.

(*) Nosaltres diem *idioma*.

Ayuntamiento de Madrid

UN ALTRE

Són aquestes ratlles continuació de las anteriors publicades baix lo mateix epígrafe.

Iguals que aquelles á 'l mateix prébere van dirijidas aquestas.

Es assumpto, la música religiosa, que 'ns agrada tractar, ja que en son estudi hem passat los anys de nostra joventut, llejint antifonaris, repassant *Psalmódias*, emparantnos de las doctrinas de 'ls mes sabis teórichs estrangers, enterantnos de las obras religiosas de 'ls autors d'avants y de després de 'l sigle xvi, analisant las unas, comparant las otras, deduhint de las dos cosas y de 'l cúmul de circunstancias que las integran en relació á 'l grau d'avens en que 's trobavan en aquell temps totas las arts y sos medis d'expressió que és assumpto, repetim, que 'ns agrada tractar per' veurer si de la discusió se 'n pot treurer alguna cosa de profit, alguna cosa que fassi que d'un modo directe ó indirecte poguem tenir música adecuada á 'l temple.

Que las resultancias de nostres inquisicions no és un tot, segons per' qui, homogéneo, de unitat obligada perque ella 'ns dongui una manera fácil, possible, d'arribar á la perfecció de tenir una música que respóngui baix tots sos aspectes á la severitat de nostra liturgia espresada dintre la grandiositat de nostras catedrals, creyem és veritat. Y ho creyem, perque la música, tot y ésser la més sublime manifestació de 'l art, és la que necessita, per' cumplir sa missió, trobar terreno abonat á 'l goig estètic, ànima delicada y sensible, preparada per temperament, educació ó creencias, á que 's remonti entre sas onadas d'armonia á 'l punt que 'l artista ha escullit per objectiu; necessita auditori que respóngui, no á las puras filigranas de 'l treball conceptiu de 'l compositor, no; sino que se compenetri de la idea germinal que li servi á 'l músich com á base, desarrollo y finalitat de sa obra.

Recordem que Mr. Escudo, tractant de la música religiosa diu: «la música religiosa ho és si 'l que l'escolta té 'ls sentiments religiosos de 'l autor». Y Mr. Villoteau defineix la música, dihent: «és una successió de notas ó de acords ordenats de manera que són agradables á 'l oïdo».

¿Quins sentiments religiosos tindrà 'l primer per' que 'l músich pugui donar lo calificatiu de religiosa á 'l obra en aytal concepte composta? Y de 'l segon ¿quina será la música que, despullantse de son origen diví, deixant de ésser com diu Mr. Montlosier que la música és lo llenguatge de 'l ànima sensible com la parla és lo llenguatge de 'l ànima intelectual, fereixi solsament com element material, l'òrgano auditiu?

Mr. Joseph D'Ortigue en sa obra *La musique á l'Eglise*, contesta á aquesta blasfemia llensada per Mr. Villoteau que, seguint aquesta definició, inacceptable baix lo punt de vista artístich, l'arquitectura resultarà l'acumulació de ratllas combinadas pe 'l gust de la vista, igualment la pintura, etc., etc.

Bona nota se 'n pot pendre de lo que pensan y diuen los dos escriptors mes amunt citats.

Escudo no nega la virtualitat genial de la música pera 'l logro de fer commóurer la part sensacional de nostra ànima, no; sino que li nega la suficient forsa, la possessió d'elements determinants que, de una manera fixa, gràfica, precisa, nos obligui á sentir lo que créu y sent, l'autor dintre sas funcions psicológicas, á aquell que, per atzar, entra en dia de funció solemne á 'l iglesia.

Guardem per lo proxím número la serie de reflexions á que donan lloch las definicions descritas mes amunt sobre música religiosa.

ARMANDO DE LA FLORIDA.

Saló de descans

Tenim lo gust de enviar nostre saludo á 'l nou Gobernador civil de la provincia D. Carlos González Rothwos que 's troba ja en possessió de 'l important càrrech que 'l Govern li ha confiat. Esperem que 'sent, com és segons tenim entés, persona distingida, de vastíssima instrucció y probat talent, donará mostres de ser un de 'ls gobernadors millors que hi ha hagut en aquesta capital.

—S'han publicat las llistas de 'l Liceo. Veurem com anirà la temporada de primavera.

—La *Unión defensora del Socorro mutuo* ha acceptat un projecte de D. Secundino Puig, de l' que podrán aprofitarse las personas que passin de 60 anys per procurarse una renda á pensió de vellesa. A l' efecte, deixarà aviat establerta una nova secció titulada: *Els vells*.

Ve'us aquí com lo drama de 'l Iglesias haurá tal vegada donat un resultat prácticich que aquest autor no podia pensar.

Procurarem insertar lo projecte aixís que s' hagi remès á 'l Govern civil.

—La *Unión y defensa de Montepios* discutirà dintre poch temps unas Bases per obrir un Concurs de reglaments de germandats, otorgant premis á 'ls autors de 'ls mes utils que s' hi presentin.

No 'ns desagrada la idea y la considerem digna de la causa de la mutualitat.

—La companyia de 'l teatro de 'l Circo Barcelonés ha fet una bona campanya, havent lograt aplausos lo primer actor D. Jaume Borrás, los Srs. Bozzo, Guardia y altres artistes ben apreciats. Dita companyia conta també ab la reputada actriu de caràcter D.ª Josepha Morera, que reuneix especials condicions artísticas intelectuales y fisicas per poderla considerar una de las mes intelijents entre las de 'ls teatros de Catalunya.

—La Empresa de 'l teatro Principal de Gracia, ha canviat de companyia. A la que dirijia D. Miquel Rojas de la qual formaban part las Sras. Llorente, Muntal, Baró y Carnicero, 'ls Srs. Guilemany, Rubio y altres actors, la substituirá una companyia d'alta comedia espanyola dirigida per D. Joan Torelló y que té com á primera dama á la reputada actriu D.ª Dolors Puchol, figurant hi també la aplaudida actriu D.ª Virginia Pérez. Comensaràn diumenje de Pasqua ab *Demi monde* y *De tíos largos*.

Imp. de Ramón Pujol - Tallers. 45.—Barcelona.

PECHOS, su desarrollo y belleza

Las señoras que quieran alcanzar dichas circunstancias para aumentar su embellecimiento físico, así como las que quieran prepararse anticipadamente para poder en su día llevar á buen término la lactancia sin detrimento de sus fuerzas, salud y belleza plástica, deben usar las Píldoras Circasianas del Dr. Ferd. Brun

¡Gran éxito en Alemania!

mediante el empleo de las cuales se estimula sin peligro el nutrición general y se promueve el desarrollo de los órganos mamarios.

Depósito general en Barcelona: Alsina, Pasaje Crédito, 4.—Precio: 6 pesetas frasco, y por correo, 6'50 pesetas.

LA CANSÓ DE 'L TAPER

Coro á quatre veus, tenora y tamborino

PER

MODEST VIDAL

Se ven á casa l' autor, Consulat, 15, Barcelona.

ARCHIVO LÍRICO-DRAMÁTICO

Y COPISTERÍA DE

Francisco Pérez Pol

Calle de Roig, núm. 20, 1.º—BARCELONA